

(۸۱۰) گذشتنی کاشانی

ابتدا سنگ فروشی می کرد و بعد بدربار شاه طهماسب راه یافت و ظاهراً بتعلیم
 کودکان دربار پرداخت. مردی مصاحب و عاشق پیشه بود. شعر میگفت و نستعلیق
 را با سز می نوشت. بعثت سفر کرد و از آنجا بشوشتر افتاد و در تاریخ تألیف تحفه سامی
 (سال ۹۰۷) هنوز در این شهر می زیست.

(۸۱۱) گوهر شاد

دختر میر عماد سیفی حسنی قزوینی، بزرگترین نستعلیق نویس است. میرزا
 سنگلاخ گوید که، همسر میر محمد علی خدیو الخطاطین است و فرزند بسیار آورد
 که همه خوشنویس شدند.

گوهر شاد پس از قتل میر تاسال ۱۰۳۲ در اصفهان و سالها سوگواری بود و چون
 بیش تاب اقامت در این شهر نیاورد، بقزوین رفت و همانجا بود تا سال ۱۰۳۸
 در گذشت. خط نستعلیق را از پدر خود تعلیم گرفته است و در میان زنان خوشنویس
 کسی را به زبردستی او در خط نستعلیق ندیده ام. از خطوط وی دیده ام:

یک نسخه گلستان سعدی، بقلم کتابت خوش بلکه عالی در کتابخانه سلطنتی
 و با اینکه رقم صریح و تاریخ: «کتابه العبد المذنب گوهر شاد غفرله [کذا] ۱۰۲۵
 دارد، محمد کاظم واله خوشنویس، در پشت این نسخه، آنرا از خطوط خوب میر عماد
 تشخیص داده است؛

یک قطعه، بقلم نیم دو دانگ خوش بآب زر، با رقم: «نمقّه گوهر شاد،
 ۱۰۳۰» در مجموعه نگارنده.

ل

(۸۱۲) لاله در گایر شاد

در شاه جهان نامه آمده است که، فرزند لاله دیانا تهاه و از خوشنویسان و
 تند نویسان هندوستان بود و نستعلیق و شکسته هر دو را خوش می نوشت و بارد و شعر
 میگفت و «مضطرب» تخلص می کرد و بزبان فارسی آشنا بود و در شاعری شاگرد
 محمد عیسی تنها بود. در اوایل دهه نهم از سال ۱۲۰۰ در لکنه در گذشت.

(۸۱۳) لاله لچه می رام پندت

در شاه جهان نامه است که، منشی زبردست و بزبان فارسی و عربی مسلط،
 و نقاشی چیره دست بود و نستعلیق و شکسته را خوش می نوشت و در سر کار ذوالفقار
 الدوله میرزا نجف خان صدر اعظم شاه عالم (متوفی سال ۱۱۶۹) با احترام
 میزیست.

نستعلیق را از محمد حفیظ خان تعلیم گرفته بشیوه او می نوشت. سرانجام
 از بینائی چشم پوشید. تاریخ وفاتش را لاله سنکرناتهاه، چنین بنظم آورده است:

از نظر چون رفت شمع بزم علم   تیره شد عالم بچشم مردمان
 یعنی آن شاهنشاه ملک سخن   فیض بخش کودک و پیر و جوان

.....

.....

قادر دل خسته تاریخش بگفت   (رفت لچه می رام صدحیف از جهان)

که می شود سال ۱۲۲۸.

(۸۱۴) لامع نسفی

شاعر بود و نستعلیق را خوش می نوشت. هنگام تألیف تذکره نصرآبادی (حدود سال ۱۱۰۰) هنوز در قید حیات بود.

لسان الملک = هدایت الله کاشانی

(۸۱۵) لطفنا اصفهانی

از نستعلیق نویسان قرن دوازدهم است و محمد صالح اصفهانی در تذکره خود گوید که، بهندرفت و ظاهراً در زمان حیات مؤلف این تذکره (متوفی ظاهراً سال ۱۱۲۶) هنوز در قید حیات بوده است.

(۸۱۶) لطفنا تبریزی

او نیز از نستعلیق نویسان قرن دوازدهم است و بقول محمد صالح اصفهانی، او هم بهندوستان سفر کرده است.

لطف الله = شمس محمد

(۸۱۷) لطف الله لاریجانی - سید

از کاتبان گمنام قرن سیزدهم و ظاهراً در دربار فتح علی شاه قاجار، بامر کتابت اشتغال داشته و شعر می گفته است. از آثار تفننی او، یک نسخه گلستان سعدی در کتابخانه مجلس شورای ملی است، بقلم کتابت متوسط، بارقم و تاریخ: «حرره لطف الله الحسنی غفرله ۱۲۳۷». این نسخه از ابتدای گلستان شروع و به نیمه تمام شده است و بعد نیمه دوم، وارونه از زیر آخرین کلمه آخرین سطر نوشته، شروع شده و پایان گلستان یعنی آخرین کلمه آن بزیر اولین کلمه گلستان، پایان می پذیرد. دیگر یک نسخه مجموعه غزلیات و رباعیات سعدی، در مجموعه آقای دکتر

مهدوی است، بقلم کتابت متوسط، که چنین تمام می شود: «در عهد... فتح علی شاه... بترقیم دیوان همایون... شیخ سعدی شیرازی پرداخته، امتثال خدمت دانسته... تحریر یافته است... وانا الفقیر الحقیر ابن محمد زمان، لطف الله الحسنی لاریجانی، غفرلهما وستر عیوبهما، سنه ۱۲۳۸ هجریه...»

دیگر یک نسخه دیوان حافظ، در کتابخانه مرحوم سید عبد الرحیم خلیفانی بقلم کتابت جلی خوش، بارقم و تاریخ: «حسب الامر شاهنشاه... فتح علی شاه قاجار... بترقیم دیوان همایون خواجه حافظ شیرازی پرداخته... حرره العبد الحقیر ابن محمد زمان، لطف الله الحسنی غفرالله لهما، سنه ۱۲۳۷

بامر پادشه تاج بخش ملک پناه

پناه عالم و جان جهان و ظل آله

گشوده بر ورق از نوک خامه مشکین

خطی چو خط جوانان لطیف، لطف الله»

(۸۱۸) لطف الله بن مصطفی

از کاتبان گمنام قرن نهم و بیخطوی یک نسخه جنگ اشعار متفرقه در کتابخانه دانشگاه استانبول است، بقلم نستعلیق کتابت جلی متوسط، بشیوه سلطان علی مشهدی و رقاع کتابت خوش، بارقم: «چاکر آل عبا لطف الله بن مصطفی».

(۸۱۹) لطف علی تبریزی

ملقب به صدر الافاضل از تعلیق نویسان زبردست قرن اخیر است. سایر خطوط و نستعلیق را نیز نیکو می نوشت. ترجمه احوالش در ضمن شکیسته تعلیق نویسان آمده است. از خطوط نستعلیق وی، بسیاری از عبارات و عناوین کتاب «مسدس» نسخه کتابخانه سلطنتی است، که بقلمهای از دودانگ تا کتابت خفی خوش نوشته است.